

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สร้างวิธีการต่างๆ สำหรับการจดจำระลึกถึงพ่อ เพียรพยายามและเก็บรักษาซาร์ทของลูก
อย่างกลับมาเหนี่ย้อล้า คงอยู่อย่างไมไหวหวั่นสั่นคลอนในพายุ
- คำถาม:** ลูกๆ ควรแบ่งปันประสบการณ์อะไรซึ่งกันและกัน
- คำตอบ:** 1. ลูกจดจำระลึกถึงพ่อเป็นเวลานานเท่าใดที่และลูกจดจำทำอย่างไร ในช่วงเวลารับประทานอาหาร ลูก
จดจำพ่อหรือไม่หรือลูกมีความคิดอื่นมากมาย? บาบาพูดว่า: ลูกๆ ทดลองสิ่งนี้และดู ในช่วงเวลาอาหาร ลูก
จดจำใครอื่นนอกเหนือจากพ่อหรือไม่? แล้วแบ่งปันประสบการณ์ของลูกในระหว่างกัน 2. ลูกควรแบ่งปัน
ประสบการณ์ว่าสภาพของลูกเป็นเช่นไรเมื่อลูกเห็นฉากที่น่ากลัวใดๆ
- เพลง:** ไม่ว่าผู้คนนับพันในโลกจะพูดว่าอะไรก็ตาม

โอมซานติ ลูกๆ ผู้อ่อนหวานที่สุดสามารถลืมพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่านและลูกได้จดจำ
ท่านมาเป็นเวลาครั้งวางจรได้อย่างไร? มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่ามนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า เวลาที่ลูกได้พบ
พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด คุณประโยชน์ที่ลูกได้รับจากการจดจำระลึกถึงท่านนั้นน่าอัศจรรย์ ยิ่งลูกจดจำระลึกถึงพ่อผู้ชำระให้
บริสุทธิ์มากเท่าใด ลูกก็จะยิ่งกลับมาบริสุทธิ์มากขึ้นเท่านั้น ลูกไม่สามารถพูดว่าลูกบริสุทธิ์ในปัจจุบัน ลูกไม่สามารถพูดสิ่ง
นี้จนกว่าจะถึงเวลาสุดท้าย เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกจะละร่างกายของลูกและรับร่างที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์
เมื่อลูกได้รับร่างใหม่ในยุคทอง ร่างนั้นจะสมบูรณ์พร้อม ราววันจะถูกทำลายไปก่อนหน้านั้น ไม่มีการสร้างหุ่นจำลองของเรา
วันถูกในยุคทอง ไม่ว่าลูกจะนั่งลงหรือเคลื่อนไหวไปมา ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติ
เกิดและเวลานี่วงจรใหม่จะเริ่มขึ้น นั่นคือโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ ภารตใหม่และเดลีใหม่ ลูกรู้ว่าในตอนแรกนั้นบนริมฝั่งแม่น้ำ
ยมนาที่ซึ่งดินแดนแห่งเทวดานางฟ้าถูกสร้างขึ้น ได้อธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนว่าก่อนอื่นใดลูกต้องจดจำพ่อ พระเจ้าผู้เป็น
พ่อกำลังสอนลูก ท่านคือพ่อ ครู และกูรู ลูกต้องจดจำสิ่งนี้ บาบาได้อธิบายด้วยเช่นกันว่าลูกได้ตีลังกา รูปภาพของสกุล
ต่างๆ ก็มีความจำเป็นมากด้วยเช่นกัน ซิพบาบาคือผู้ที่สูงสุดแล้วก็มีจุกของบราห์มิน บาบาพูดเช่นนี้เพื่อที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่
ลูก โอเค เก็บไว้ในสติปัญญาว่าลูกกำลังตีลังกาของ 84 ชาติเกิด เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกัน พ่อไม่ได้อยู่ที่นั่นเป็นเวลา
นาน กระนั้นก็ตามต้องใช้เวลาประมาณ 100 ปี หลังจากความปั่นป่วนสิ้นสุดลง อาณาจักรก็เริ่มต้นขึ้น เป็นสงครามมหา
การตะเดียวกันนั้นที่ศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนถูกทำลาย และศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวได้รับการก่อตั้ง
ความสามารถของลูกนั้นน่าอัศจรรย์ ลูกรู้ว่าขอทานทางศาสนา (ฟาเกียร์) ไปจาริกแสวงบุญในขณะที่แสดงความสามารถ
ของเขายังไง (การตีลังกา) ผู้คนมีศรัทธาในตัวพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งแก่พวกเขา ผู้คนยังคง
หล่อเลี้ยงฟาเกียเหล่านั้นต่อไปเพราะผู้คนเหล่านั้นจะนำสิ่งใดไปกับตนเอง? บาบามีประสบการณ์ในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด บาบ
าได้ใช้พาหนะที่มีประสบการณ์ ผู้นี้มีกูรูมากมาย เขาได้เห็นสิ่งต่างๆ มากมายและอยู่ในการจาริกแสวงบุญมากมายด้วย
เช่นกัน บาบาพูดว่า: ลูกสามารถจดจำการตีลังกา เวลาที่เราคือบราห์มินแล้วเราจะกลายเป็นเทพแล้วก็ป็นนักรบ ทั้งหมด
หมายถึงภารต พ่อได้อธิบายว่าศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดเป็นเหมือน “แผน” พ่อได้บอกเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของลูกแก่ลูก
ผู้ที่รู้คิดสามารถเข้าใจได้ด้วยการคำนวณผู้ที่ป็นของศาสนาอิสลามจะใช้ชาติเกิดมากเท่าใดโดยเฉลี่ยเมื่อพวกเขาไม่
จำเป็นต้องคำนวณอย่างแม่นยำ สิ่งเหล่านี้ไม่มีอะไรต้องกังวล ความวิตกกังวลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกมีคือการจดจำระลึกถึง
พ่ออย่างต่อเนื่อง นี่เป็นสิ่งเดียวที่ลูกต้องกังวล นั่นคือการจดจำระลึกถึงเพียงผู้เดียว มายาทำให้ลูกมีความกังวลอื่นๆ
มากมายมาซ้ำแล้วซ้ำเล่า ที่นี้มายาสร้างความวิตกกังวลมากมายให้แก่ลูก ลูกควรมีการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน เวลา
นี้เราต้องกลับบ้าน ใครจะไม่จดจำบ้านที่แสนหวานของพวกเขา? พวกเขาร้องขอความสงบจากผู้ประทานความสงบ พวกเขา
ร้องขอความสงบจากพระเจ้า ลูกๆ รู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก แต่มนุษย์อื่นทั้งหมดอยู่ใน
ความมืดมิดอย่างที่สุด เพียงในยุคทองเท่านั้นที่มีความสงบ มีศาสนาเดียว ภาษาเดียว ชนบทรรมนิยมประเพณีและระบบ
เดียว นั่นเป็นอาณาจักรแห่งความสงบ ไม่มีเรื่องของการแบ่งแยกใดเลย มีเพียงอาณาจักรเดียวที่นั่นและอาณาจักรนั้นสะ
โตะประธาน อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่นที่จะมีสงคราม ดังนั้นปรอทของความสงบของลูกๆ ควรสูงขึ้น ในคัมภีร์มี
การจดจำว่า: งามโก็บและโก็บปีเกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ลูกเป็นโก็บและโก็บปีเหล่านั้น ลูกกำลังนั่งอยู่ที่
เบื้องหน้าเป็นส่วนตัว ลูกตามลำดับกันไปในการจดจำระลึกถึงที่بابาคือبابา ครู และกูรูของเราด้วยเช่นกัน นี่คือการ
อัศจรรย์! ท่านเป็นมิตรร่วมทางของลูกตลอดชีวิต ทันทีที่ท่านนำลูกมาเลี้ยงดู การศึกษาก็เริ่มต้นขึ้น ลูกจะมีประสบการณ์

ของความทุกข์อย่างมากมาด้วยการจดจำมากเพียงเท่านี้ อย่างไรก็ตามมาทำให้ลูกล้มแม่กระทั่งสิ่งนี้ สิ่งนี้ยังคงต้องมีการอธิบายให้แก่ผู้คน ผู้คนถามลูกว่าลูกมีข้อพิสูจน์อะไรที่ว่ามีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยมาก บอกพวกเขาว่า: ดูซิ มีการเขียนไว้ที่นี้ว่า: คำพูดเหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า มีการสร้างไฟบุชายัญด้วยเช่นกัน นี่คือไฟบุชายัญของความรู้ กฤษณะไม่สามารถสร้างไฟบุชายัญได้ สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกคือบราห์มินของไฟบุชายัญที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ บาบาก็ทำให้เราเป็นเครื่องมือ เมื่อลูกดวงวิญญาณชิมวีบความรู้และโยคะเป็นอย่างดีและลูกกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์ กองฟางนี้จะถูกจุดเป็นไฟ มนุษย์ตระหนักรู้ว่ี่นี่คือสนามของการกระทำที่ไม่มีขีดจำกัดที่ทุกคนมาและเล่นบทบาทของเขา สิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้นอีกครั้ง พ่อพูดว่า ลูกกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่รู้เท่านั้น อะไรก็ตามที่เกิดขึ้น ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร แล้วทำไมลูกต้องกังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้น? เรากำลังดูละคร เมื่อผู้คนเห็นฉากที่มีความเจ็บปวดในละคร (ภาพยนตร์) พวกเขาก็ร้องไห้ นั่นเป็นละครที่ไม่จริงแต่ก็เป็นละครที่แท้จริง ผู้คนเฝ้าแต่พูดว่า นั่นคือความจริง! นั่นคือความจริง! อย่างไรก็ตามลูกไม่ควรมึนเมาด้วยความทุกข์ใดๆ ลูกต้องดูทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกรู้ว่ี่นี่คือละครแล้วจะร้องไห้เพื่ออะไร? อดีตคืออดีต ลูกไม่ควรแม้แต่จะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ จงเฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปละจดจำพ่อ และชี้หนทางให้แก่ทุกคน บาบาก็เฝ้าแต่ให้คำแนะนำแก่ลูกต่อไป ลูกมีรูปภาพของตรีมูรติมากมาย มีการเขียนไว้อย่างชัดเจนว่ี่นั่นคือชีพบบาบานี้คือมรดกที่ลูกได้รับจากท่าน ลูกๆควรมีความสุขอย่างมากเมื่อลูกได้เห็นรูปภาพเหล่านี้ เราได้รับมรดกของดินแดนของวิษณุจากبابา โลกเก่าต้องถูกทำลาย เพียงแต่เก็บรูปภาพเหล่านี้ไว้เบื้องหน้าลูก ไม่มีค่าใช้จ่ายใดเลยในสิ่งนั้น รูปภาพต้นไม้ก็ดีมากเช่นกัน ตื่นแต่เช้าตรู่ทุกเช้าและไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ กลายเป็นครูของลูกเองและศิษย์ ทุกคนมีสติปัญญา เพียงแต่เก็บรูปภาพเหล่านี้ไว้ในบ้านของลูก ทุกรูปภาพมีความรู้ชั้นหนึ่ง มีการพูดว่า: การทำลายล้างจะเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามลูกมีความรักต่อพ่อแล้วใช่ไหม? ชีพบบาบากลายเป็นสื่อกลาง(Agent)และทำให้เรานั้นได้หมั่นหมาย เวลานั้นลูกได้พบสัจธรรมในรูปของสื่อกลาง (บราห์มา) ลูกได้รับฟังสิ่งที่ดีมากมายที่จะเข้าใจและอธิบายให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ถึงกระนั้นก็มีความโอฬารตระการตาอย่างยิ่งของมายา ไฟฟ้าและแก๊ส ฯลฯ ไม่ได้มีอยู่เมื่อ 100 ปีที่แล้ว ในสมัยก่อนพวกตระกูลไวชโรย ฯลฯ จะเดินทางในรถม้าที่มีม้า 4 หรือ 8 ตัว ก่อนหน้านั้นคนมั่งคั่งเคยเดินทางด้วยรถยนต์ เวลานั้นมีเครื่องบิน ฯลฯ ก่อนหน้านั้นไม่มีสิ่งเหล่านี้อยู่ ดูสิว่าอะไรเกิดขึ้นในช่วงเวลา 100 ปีที่ผ่านมา ผู้คนคิดว่านี่คือสวรรค์ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าสวรรค์คือสวรรค์ ในขณะที่ที่นี้ทุกสิ่งมีค่าเพียงแต่เศษสตางค์เท่านั้น ทั้งหมดนี้เรียกว่าความโอฬารตระการตาที่จอมปลอม เวลานั้นลูกๆ ควรมีความใส่ใจเดียวในการจดจำระลึกถึงพ่อ เป็นในสิ่งนี้ที่มายาสร้างอุปสรรค บาบากล่าวถึงตัวอย่างของท่านเองเมื่อท่านรับประทานอาหารของท่านว่า: ฉันพยายามอย่างมากที่จะรับประทานในการจดจำระลึกถึง แต่ถึงกระนั้นฉันล้มบาบา ดังนั้นฉันจึงสามารถเข้าใจว่าลูกๆว่าต้องใช้ความเพียรพยายามมากแค่ไหน โอเค ลูกๆ ลองทำสิ่งนี้ด้วยตนเองและคอยดู! พยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ตรวจสอบตัวเองเพื่อดูว่าลูกสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงตลอดเวลาหรือไม่ ลูกควรถ่ายทอดประสบการณ์ของลูก บาบาค้นไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ตลอดเวลาเพราะฉันจดจำสิ่งอื่นๆมากมาย บาบาก็ถ่ายทอดประสบการณ์ของท่านเอง ผู้ที่بابาได้เข้ามาก็เป็นผู้เพียรพยายามด้วยเช่นกันและเขาก็มีความรับผิดชอบมากมาย การได้ชื่อว่าเป็นบุคคลสำคัญหมายถึงการได้รับความทุกข์มากมาย บาบาก็ได้รับความทุกข์มากมาย พวกเขาทรมานผู้หญิงอย่างมากเพราะกิเลส พวกเขาแม่กระทั่งโยนผู้หญิงเหล่านั้นออกไปนอกร้าน ลูกสาวทั้งหลายพูดว่า: ฉันมาเพื่อหาที่ลี้ภัยกับพระเจ้า พวกเธอมีอุปสรรคมากมาย ไม่มีใครมีความสงบใดๆเลย ลูกๆได้รับการรับประกันว่ี่ถ้าเวลานี้ลูกเพียรพยายามและทำตามศรัทธา ลูกก็สามารถคงอยู่อย่างสงบได้ ที่นี้بابาได้เห็นครอบครัวเช่นนั้นมากมายที่อาศัยอยู่ด้วยกันด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งหมดทำตามคำแนะนำของผู้อาวุโสของเขา พวกเขาพูดว่า: มันเหมือนกับว่าเราอยู่ในสวรรค์ เวลานั้นبابากำลังพาลูกไปสวรรค์ที่มีความสุขทุกรูปแบบ มีการจดจำว่ี่มีการถวายอาหาร 36 อย่างแก่เหล่าเทพ เวลานั้นลูกกำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อ ที่นั่นลูกจะรับประทานอาหารที่อร่อยมากและลูกจะกลับมาริสุทธ์ด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกกำลังกลับมาเป็นนายของโลกนั้น จะมีความแตกต่างระหว่างราชา ราชินี และปวงประชา สมัยก่อนผู้คนที่สูงศักดิ์มีชีวิตอยู่ในความโอฬารตระการตาอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่บริสุทธ์และพวกเขาอยู่ในอาณาจักรของราวัน และดังนั้นลองคิดดูสิว่าพวกเขาจะเป็นเช่นไรในยุคทอง! รูปภาพของลักษมีและนารายณ์วางอยู่เบื้องหน้าลูก พวกเขาเขียนสิ่งที่ไม่จริงเกี่ยวกับกฤษณะและประณามเขา การโกหกหมายถึงการโกหก ไม่มีเมล็ดของความจริงในสิ่งนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ และในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด สติปัญญาของลูกก็กลายเป็นสติปัญญาของศูทรโดยสิ้นเชิง ดูซิว่าสภาพของลูกกลายเป็นเช่นไร! เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นอะไรด้วยการทำความเพียรพยายาม? บาบากล่าวว่าลูกจะกลายเป็นอะไร ลูกทั้งหมดยกมือที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ เราจะทำตามแม่และพ่ออย่างสมบูรณ์ เราจะไม่พยายามที่น้อยลงไปเลย ความเพียรพยายามทั้งหมดอยู่ในการจดจำระลึกถึงและในการทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเอง เหตุนี้เองพ่อพูดว่า จงเรียนรู้ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ถึงวิธีที่จะทำงานรับใช้ สิ่งนี้ง่ายดายมาก นี่คือนชีพบบาบานี้คือดินแดนของวิษณุซึ่งจะเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์

ผู้ที่มีประสบการณ์อย่างมาก ลูกสามารถอธิบายรูปภาพของบันไดได้ ความรู้ทั้งหมดควรเข้าไปในสติปัญญาของลูกๆ เมื่อลูกมองดูภาพของต้นไม้และวงจระ อณาจักรของลักษมีและนารายณ์ไปอยู่ที่ไหน? ใครต่อสู้อะไร? ใครคือผู้ที่ทำให้ลูกพ่ายแพ้? อณาจักรนั้นไม่ได้คงอยู่เวลานี้ พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านี้ของพระเจ้าเลย ลูกมีนิมิตว่าทองคำและเพชรถูกนำออกมาจากถ้ำและเหมืองอย่างไร วิทยาศาสตร์นี้จะคงอยู่เพื่อความสุขของลูก ที่นี้วิทยาศาสตร์คงอยู่เพื่อความทุกข์ ที่นั่นแม้แต่เครื่องบินก็ไม่มีอันตราย ลูกๆมีนิมิตของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีนิมิตมากมายเช่นกัน ลูกได้รับนิมิตเช่นกันว่าขโมยมาปล้นทุกอย่างและเมื่อพวกเขาเห็นรูปที่เป็นซัดดีของลูก พวกเขาวิ่งหนีไปอย่างไร สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดบอกกล่าวในเวลาสุดท้าย ขโมยจะมาเพื่อปล้นลูก แต่หากลูกอยู่ในการจذจระลึถึงพ่อ พวกเขาจะวิ่งหนีไป พ่อพูดว่าลูกๆ เวลาที่จงทำความเพียรพยายามอย่างมาก สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ กลับมาบริสุทธิ์เพียงชาติเกิดเดียว ความตายเพียงแค่อยูเบื้องหน้าลูก มีภัยพิบัติทางธรรมชาติที่ร้ายแรงมากมายจะมาถึงที่ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ชีพบาบาอธิบายแก่ลูกโดยผ่านผู้นี้ ดวงวิญญาณผู้นี้ก็รับฟังด้วยเช่นกัน บาบานี้บอกทุกสิ่งแก่ลูก ชีพบาบาไม่ได้มีประสบการณ์ใดๆเกี่ยวกับสิ่งนี้ เป็นลูกๆที่มีประสบการณ์ว่าพายุของมายาอย่างไร ผู้นี้เป็นอันดับหนึ่ง และดังนั้นเขาจึงมีประสบการณ์ในทุกสิ่ง ไม่มีอะไรที่ต้องกลัวในสิ่งนี้ จงอยู่อย่างไม่สั่นคลอน โดยการอยู่ในการจذจระลึถึงพ่อ ลูกจะได้รับพลัง ลูกบางคนเขียนซาร์ทของพวกเขา และแล้วในขณะที่ก้าวหน้าไป พวกเขาถึงหยุดทำสิ่งนั้น แล้วบาบาก็เข้าใจได้ว่าพวกเขาได้เหนื่อยแล้ว พวกเขาไม่แม้แต่จะเขียนจดหมายถึงพ่อจากเบื้องบนซึ่งพวกเขาได้รับมรดกที่ยิ่งใหญ่มากนี้เช่นนี้ พวกเขาไม่เคยแม้แต่จะจذจ่าท่าน พ่อเช่นนี้ควรเป็นที่จذจ่าอย่างมาก! ชีพบาบา นั้นจذจ่าท่านอย่างมากมาย! บาบานั้นจะสามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างไรโดยไม่มีการจذจระลึถึงท่าน! ลูกสามารถลืมนพ่อที่ลูกได้รับอำนาจในการปกครองโลกจากท่านได้อย่างไร? แม้ว่าลูกจะเพียงแคเขียนการ์ดนั้นก็เป็นการจذจระลึถึงพ่อด้วยเช่นกัน พ่อทางร่างกายก็เขียนจดหมายถึงลูกของเขาด้วยเช่นกันว่า: ลูกของฉันผู้เป็นแสงของดวงตาของฉัน... ภรรยาจะเขียนอะไรถึงสามีของเธอ? ที่นี้ลูกมีความสัมพันธ์ทั้งสองแบบ นี่เป็นวิธีการจذจระลึถึงพ่อด้วยเช่นกัน บาบาสแหนหวานอย่างมาก! ท่านขออะไรจากเราไหม? ไม่เลย! ท่านเป็นผู้ประทาน ท่านเป็นผู้ที่ให้ ท่านไม่ได้รับสิ่งใด ท่านพูดว่า: ลูกๆที่แสนหวาน พ่อได้มาแล้ว และพ่อจะกลับไปหลังจากที่ทำให้บาร์ตเป็นสวนดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจذจระลึถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ จงทำตามแม่และพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ เพียรพยายามที่จะอยู่ในการจذจระลึถึงและทำให้ผู้อื่นเท่าเทียมกับลูก

2. เพียรพยายาม ทำตามศรั้มท์และอยู่อย่างสงบ เชื่อฟังคำสั่งของชีเนียร์

พร: ขอให้ลูกโค้งคำนับในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่มีหัวใจที่ล้อมตนโดยพิจารณาว่าตัวเองเป็นผู้รับใช้และทำให้ผู้อื่นโค้งคำนับ

ผู้ที่เสนอทุกความคิดและทุกการกระทำต่อพ่อกล่าวได้ว่าเป็นเครื่องมือ การเป็นเครื่องมือหมายถึงการเสนอตัวเอง และใครก็ตามที่โค้งคำนับจะกล่าวได้ว่าล้อมตน ยิ่งลูกโค้งคำนับด้วยชั้นสการ์และความคิดของลูกมากเท่าไร โลกก็จะยิ่งโค้งคำนับให้กับลูกมากเท่านั้น การก้มลงหมายถึงการทำให้ผู้อื่นก้มลง อย่าให้มีความคิดว่า: เอาละ ให้คนอื่นก้มลงเบื้องหน้าฉัน ผู้ที่เป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงจะก้มลงเสมอ พวกเขาไม่เคยแสดงความเจ้ากี้เจ้าการวางอำนาจใดๆ

คติพจน์: เวลานี้อย่าเป็นตัวของปัญหา จงกลายเป็นตัวของการแก้ไขปัญหา

***** โอม ชานดี *****